ἀποσαδὸν πόρρωθεν ἀπὸ διαστήματος.
ἀποσπᾶν ἀναχωρεῖν.
ἀποστᾶσα ἀναχωρεῖν ἀπελθεῖν.
ἀποστῆξαι κοῦφαι. (f. ἠθῦνε-
ἀποστομώσαι. ἀποκλεῖσαι. θεκδυνομάνης.
ἀποστερνάζαι. ἀπείρειψεν. ἀπαβάλλω.
ἀποστενάζω ἀποκωείζαι.
ἀποστενάζαι. ἀπτενάζαι. ἢ φιλονεικεῖ. (bis. f.)
gg. ἀποστροπᾶσι. φαυλοὶ. φοβερὸν τὴν ὄψιν.
ἀποτεμχίζων. ἀποβλάβειν (mit Ge.)
ἀποτινύζασθαι. ἀποτυχαῖν.
ἀποτραύσματος: ἀνηβάσματος:
ἀποτῶν. ἀπ' ὀτῶν.
ἀποτιτῆς: ἀπογάννηβις: γάννηβις. (fortse.)
ἀποτιτᾶσαι. σκαιρόναται.
ἀποτιτοῦσαι. σκαιροσφοῦσαι.
ἀποφάβκειν γνωρίζειν. θυσκιναι. ἀπαγορένει.
ἀποφαινων ἐποδεικνύων. (f. ἀ)
ἀποφῦναι. ἐποδεῖξαι.
ἀποφοιτήβας. ἀναχωρήβας.
ἀποφράσσων. ἀποσκήβων. φθινόντων σκια-
ἀποφορτίβαι. ἀπορίαται κὸ βάρεως. (του)
ἀποφορὰ βόσκη. ὀβδέχηβις:
ἀποφράσας κατηγορεύοσκειν ἠκέσαι.
ἀποφωλιος. ὁ ἀπαίδευτος.
ἀπόφασις. λόγος: ἐν ᾧ, τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύ-
δεσθαι ὑπάρχει.
ἀποχρῶβα. κορεῖβα.
100. ἀπόχεη ὄρκῳ. (α)
ἀποχεῶντος. ἱκανῶς. ἀρκούντως.
ἀποχὴ πλήρωσις.
ἀπὸ χαδχὴ ἀποδοχή.
ἀποχάσον ἀποχώρισον.
ἀποψυχθὶς - ἀναψύξας.
ἀπραγμάτευτος. ὁ σπουδὴν κόπον ἔχων.
ἢ ἀπολυπραγμόνητος.
ἀπρόβλητον. γενναῖον. ἀγωνιῆ.
ἀπροβκόπων. ἀδόκητον δαίμονος.
ἀπροβλήτων. ἀδιαφόρητος. ἀπροβάγγελος.
ἀπροβούλως. ἀβούλως.
ἀπροόπτως. ἀπροσδοκήτως.
ἀπρὶξ τὸ ἰσχυρῶς, κρατεῖν ἢ ὅλῃ δυνάμει.
ἀπροβδεής. μὴ χρῄζων τινός. (α privat.)
ἀπροβδεξία. ἐνδεια σίτου.
ἀπροβήκη. ἀπράγμων.
ἀπροβκέλαστον. ἀπροβάγγελον. ἄβατον.

ἀπροσδόκητος μὴ ἔχων προσδοκίαν τινός
ἁπλοῦν ἐψηλαφημένων.
101. ἀποτάτω. πορρωτάτω (adverbium)
ἀπροβδίσκαστον. ἀπροβδόκητον.
ἄπτιστος: ἄκοπος.
ἀπτόλαιον: ἄπαιρος. πολαίσιον.
ἄπυος. ἀνήκουστος.
ἀπώβαι. ἀπαιρεῖν φην.
ἀπόκησαι. σκιαγκησαι. σκαφκήνται.
ἀπωδύρατο. ἤκλαιεν. τὸ ᾱ σκιὰ τοῦ ῑ.
ἄρα ἀραίωσις.
ἀρὰ παλάρα.
ἄρβας καὶ ἄρβαβος. ἔθνος. ἦχος. φόβος. δο. (συνος.)
ἀρβάβησαν. ἠχῆσαν.
ἀρβαίνων. λαβόντας. ἁπαρεῶντας.
ἀρβοβώτων: ἀντιβεβήτως. ἀρβοβόντως (ἀναντ.
ἄρβον. παγίως. δίδοκται. κάκρεται.
ἀρβῶται. κιλαρβῶται.
ἀρκκοβόσκαντα. προβκρουόσκαντα.
ἀργὰν θιον. ὄνομα ὄρεους.
ἀργαλαιώταρος. χαλεπώταρος. δεινότατος.
ἀργιόδοντας: λευκὴν τοὺς ὀδόντας.
102. ἀργὸς. ὀκνηρὸς. ἀεργὸς. ῥάδυμος.
ἀργυρεώνητος. ἀργυρίῳ ἀγορασθεὶς.
ἀργολογία. παῤ ἔπος τὸ μὴ συνταλῶς. πρὸς
τὴν προκαιμένην ἐν λόγῳ (m. Cod. χῳ) χρή-
σιν, ἀργὸν ἔσται.
ἄργαμον. τὸ λαύκωμα τῷ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.
ἄργμα. παρὰ τὸ ἄρχω ἄργμα.
ἀργυροδόξ. ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων.
ἄργυλα. εἶδος ὀφεων.
ἀρδμὰ. ποτιβμός.
ἀρδάνω. ποτίζων.
ἄρδην. ἀρδῶν: πανταχοῦ: ἐξολοθρεύων.
ἀρδωβαμένη ἐξελεωβωμένη. διαπεπωβωμένη
ἀρεταπῶν. (f. ἀβρανοπὸν) φονεύων.
ἀρεταὶ. δυνάμεις. δόξαι. πλοῦτοι.
ἀρεύς. δικαιοῦ
ἀρεύγω. ὀνυχτηρίβω.
ἀρεῦν. ὀλοθρεύω.
ἀρέπτομαι. ἐξηγοῦμαι.
ἀρεωδὲν. ἀγαθὸν.
ἀρεως. ἀναίρεσις. ἀφθορά τοῦ.
108. ἀρεῶν. ἀβαλτίων. (o. f.)
ἀρεωλόγιον. ἢ ὡς τὸ ἀρεῶ (fortse addendum ἢ γρον)
πολεμῶ σκανόμενος.
ἀρήγειν καὶ ἀρῆξαι. βοηθεῖν καὶ βοηθῆσαι.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/28